

HET FONETISCH SCHRIFT

De Nederlandse voorbeelden ter illustratie werden, voor zover aanwezig, opzettelijk overgenomen van de gramfoonplaat *Beschaafd Nederlandsche typeklanken* (Lier, Van In & Co), door den auteur besproken; de belangstellende gebruiker kan dus van de plaat afhoren wat hier met Nederlands wordt bedoeld. Een nadere fonetische beschrijving daarvan is thans ook te vinden in: E. BLANQUAERT, *Practische Uitspraakleer van de Nederlandse Taal* (Antwerpen, De Sikkel, 1950^a).

De hier gebruikte tekens zijn :

p	als in Ndl.	paard
b	„	bal
d	„	dak
k	„	kar
g	„	zakdoek
m	„	maat
n	„	nacht
ɲ	„	oranje
ŋ	„	tingeling
l	„	les
r	„	raar
		(met tongpuntrillingen)
ʀ	„	raar
		(gebrouwd)
f	„	fout
v	„	Vlaming
		(stemhebbend, dus niet zo dicht bij <i>f</i> als in het Hollands)
w	als in Ndl.	water
		(labiodentaal)
w	„	water
		(bilabiaal)
s	„	som
z	„	zout
ʃ	„	kruisje
ʒ	„	gelei

j	als in Ndl.	jas
x	„	lachen
g	„	geven
h	„	hoed
ʔ	glottisslag, zoals aan Hgd.	ab voorafgaat
i	als in Ndl.	bieden
ɪ	„	bidden
e	komt halfang voor in Ndl.	beek
ɛ	als in Ndl.	bek
æ	als in open uitspraak van Ndl.	werken
		(dus meer open dan in zetten; bijna Eng. back)
a	komt halfang voor in Ndl.	baak
ɑ	als in Ndl.	bak
ɔ	„	bos
ʊ	„	bom
o	komt halfang voor in Ndl.	boos
u	als in Ndl.	boek (kort)
y	„	nu (kort)
ø	„	beuk (kort)
œ	„	freule, of in het eerste lid van den tweeklank ui, als in Ndl. lui
ʌ	als in Ndl.	bus
ə	„	de

Diftongering wordt aangeduid door het naast elkander plaatsnemen van de elementen op drie wijzen (bv. *ɪə*, *ie*, *ie*), naar gelang de onderlinge waarde van die elementen. Ook buiten de diftongen worden vaak vocalen of consonanten kleiner gedrukt om aan te duiden dat zij minder sterk worden gehoord: bv. *ʊns* (ons) en *wærəkən* (werken) te Weert, n^{rs} 11 en 32.

Diacritische tekens :

- halfang.
- : lang. Alle spraakklanken zonder lengte-teken zijn dus kort.
- ˙ aspiratie.

